

تعیین هزینه سیستمی سفر با هر یک از مدهای حمل و نقل شهر تهران در سال 1390

مرتضی خشایی پور، کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشگاه علم و صنعت، معاون مطالعات و

برنامه ریزی سازمان حمل و نقل و ترافیک¹

مهدی عابدینی، کارشناس ارشد راه و ترابری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران،

کارشناس ارشد معاونت مطالعات و برنامه ریزی سازمان حمل و نقل و ترافیک تهران²

شروین بابایی، کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشگاه علم و صنعت ایران

¹M_Khashaypoor@civileng.iust.ac.ir, 88828256

²abedinim63@yahoo.com, 88828256

چکیده

برای تحقق توسعه اقتصادی و اجتماعی، سیاستگذاران شهری، همواره و به خصوص در مقوله حمل و نقل، با موضوع تصمیم‌گیری و انتخاب از میان سرمایه‌گذاری‌های بخش‌های متفاوت اقتصادی و اجتماعی رو به رو بوده‌اند. هدف هر تصمیم‌گیری آن است که از سرمایه‌گذاری و کاربرد منابع محدود، بیشترین فایده اقتصادی عاید شهر و در مقیاس بالاتر، کشور شود. در این راستا و در این تحقیق، بمنظور کمک به امر تصمیم‌گیری‌های اقتصادی در بخش حمل و نقل شهری، 10 هزینه ناشی از بخش حمل و نقل (شامل 10 مد حمل و نقلی) در شهر تهران و در سال 1390 بر حسب هر کیلومتر پیمایش سفر یک مسافر در ساعات اوج و غیر اوج مورد محاسبه قرار گرفته است و بر اساس آن هزینه‌های اجتماعی ناشی از هر سفر انجام شده با مدهای مورد بررسی در سال 1390 تعیین گردیده است. در نتیجه این محاسبات، وسایل نقلیه شخصی و مینی‌بوس به ترتیب پر هزینه‌ترین و پیاده‌روی، دوچرخه‌سواری و مترو به ترتیب کم‌هزینه‌ترین مدها برای انجام سفر در سال 1390 در شهر تهران و در ساعات اوج و غیر اوج تعیین شده‌اند.

کلید واژه: هزینه سیستمی سفر، هزینه زمان سفر در ساعات اوج و غیراوج، مدهای حمل و نقلی در شهر تهران.